

POLITICA MIGRAȚIONALĂ INTERNAȚIONALĂ – OBIECTE SPECIALE ALE REI

Natalia CĂRBUNE

Universitatea de Stat din Moldova
Chișinău, Republica Moldova

Autorul corespondent: Natalia Cărbune, email: natalia.carbune@ssu.utm.md

INTERNATIONAL MIGRATION POLICY - SPECIAL OBJECTS OF IER

Abstract: *The number of the world's population during the entire history of mankind is growing incessantly. For many centuries the incessant growth of the population throughout the history of mankind leads to a demographic problem. The rate of population growth accelerated sharply in the twentieth century. In 1820 the population reached approximately one billion, the second billion reached in 1927 already over 107 years, the next the third billion - over 32 years in 1959 and the fourth - in 1974, the fifth billion over 13 years in 1987, the sixth in 1999. More than 80% of the world's population growth is due to developing countries, which explains an acute demographic problem. In 2021, the population will exceed seven billion.*

Keywords: *economic relations, migration, immigration quota index, population.*

Adnotare: *Creșterea neîncetată a populației pe parcursul întregii istorii a omenirii duce la o problemă demografică. Lent secole la rând crește populația globului: de la 256mil. de oameni la începutul erei noastre apoi către 1000-280mil. oameni, în 1500 427mil. oameni. Ritmul de creștere a populației s-a accelerat în secolul XX brusc. In 1820 populația a ajuns aproximativ la cifra de un miliard, al doilea miliard l-a atins în 1927 deja peste 107 ani , următorul cel de al treilea miliard-peste 32 ani în 1959 și cel de al patrulea-în 1974, al cincilea miliard peste 13 ani în 1987, al șaselea în 1999. Mai mult de 80% din creșterea populației lumii revin țărilor în curs de dezvoltare ceia ce explică o problemă demografică acută. În 2021 numărul populației a depășit șapte miliarde.*

Cuvinte cheie: *relații economice, migrație, indicele cotei de imigrare, populație.*

Introducere:

Permutările de amploare intrastatale și interstatale ale populației și resurselor de muncă sub diverse forme explică una din manifestările internaționalizării și democratizării vieții economice și social-culturale a omenirii, precum și ale consecințelor unor contradicții internaționale acute, confruntărilor directe dintre țări și popoare, situațiilor excepționale și calamităților naturale o constituie. Pentru a-și alege un loc de muncă și de trai aceștia sunt migranții ,care se folosesc de drepturile și posibilitățile pe care li le acordă civilizația umană și piețele de muncă internaționale. Sub presiunea unor circumstanțe, aceștia sunt refugiații și migranții forțați, care și-au părăsit casele fără voia lor.

O largă colaborare internațională e necesară pentru soluționarea unor probleme globale legate de amploarea fluxurilor și dramatismul situației unor asemenea migranți în unele perioade istorice. Societatea mondială, se confruntă acum cu necesitatea de a coordona eforturile multor țări în soluționarea problemelor grave și reglementarea colectivă a fluxurilor de migranți care pînă mai nu demult nu cunoștea nemijlocit dimensiunile și specificul proceselor migraționiste la nivel internațional. Începutul secolului actual se caracterizează prin faptul că țările importatoare-exportatoare ale forței de muncă introduc instrumente esențiale în politica lor migraționistă.

Actualitatea temei:

Unui contrast esențial între nivelul dezvoltării economice și sociale și ritmul creșterii demografice naturale în țările care primesc și oferă forță de muncă caracterizează migrarea interstatală a populației și forței de muncă care apare în cazul existenței. Canada, SUA, Australia sunt centrele geografice principale de imigrațiune tot ele sunt țările cele mai dezvoltate, majoritatea țărilor din Europa Occidentală, precum și țările cu venituri mari de la realizarea petrolului și care cunosc o creștere economică de amploare (Kuweit, Arabia Saudită, Bahrein, și Emiratele Arabe Unite etc..).

Practica și experiența mondială explică despre faptul că migrațiunea de muncă asigură puncte forte indiscutabile atît țărilor care primesc forța de muncă, cît și celor care o oferă. Dar ambele forme au generat și grave probleme social-economice [1]. Ameliorarea șomajului, apariția în cazul țării exportatoare de forță de muncă a unei surse suplimentare de acumulare a valutei sub formă de încasări de la emigrare, precum și obținerea de către emigranți a unui nivel mai înalt de cunoștințe și experiență avansată le putem atribui la consecințe pozitive ale migrațiunii resurselor de muncă. De regulă la întoarcerea în țară, aceștia completează rîndurile clasei de mijlocii, își investesc resursele financiare în afaceri proprii, creînd locuri noi de muncă.

Tendința de creștere a consumului mijloacelor obținute prin muncă dincolo de hotarele țării, intenția de a ascunde veniturile obținute, "scurgerea de creiere", uneori și scăderea calificației migranților încadrați în cîmpul de muncă le putem atribui la consecințe negative ale migrațiunii de muncă.

Pentru micșora consecințele negative și creșterea efectului pozitiv, pe care îl obține statul în rezultatul migrațiunii de muncă, se utilizează mijloacele politicii de stat. Însă erorile în ce privește orientarea politicii în domeniul migrațiunii trezesc Reacția nedorită sub forma creșterii migrațiunii clandestine și implicării sociale active a migranților care se întorc în țară se explică erorilor în ce privește orientarea politicii în domeniul migrațiunii. În acest domeniu sunt deosebit de evidente ineficiența măsurilor stricte de directivă și necesitatea unor acțiuni indirecte de reglementare din partea statelor și guvernelor [2].

Cadrul de drept internațional al migrațiunii interstatale de muncă

Direcțiile și obiectivele politicii migraționiste pot fi stabilite de guvernul oricărui stat ținând cont că este suveran. La elaborarea complexului de măsuri pentru reglementarea proceselor migrațiunii externe de muncă se consideră rațional și necesar de a se respecta anumite norme de drept și standarde, fixate în diverse documente oficiale ale organismelor internaționale.

Țările care reglementează procesele migrațiunii de muncă recunosc prioritatea normelor de drept internațional în raport cu legislația națională ratificînd convențiile internaționale. Drepturile cărora în străinătate se extind esențial și necesită protecție este ceea ce are o mare însemnătate atît pentru țara însuși din punctul de vedere al integrării ei în comunitatea mondială, cît și pentru

migranți. Faptul că reglementarea procesului dat se efectuează de către două subiecte, este o particularitate esențială a migrațiunii internaționale a forței de muncă ce acționează la diverse stadii de permutare a populației și care vizează de multe ori interese diferite. Dacă în atribuțiile țării exportatoare a forței de muncă în cea mai mare măsură intră reglarea emigrației și protecția intereselor migranților în străinătate atunci țara importatoare a forței de muncă în cea mai mare măsură poartă răspundere pentru primirea și utilizarea migranților, apoi în atribuțiile țării exportatoare a forței de muncă în deosebi intră protecția intereselor migranților în străinătate și reglarea emigrației.

Se dovedesc a fi strâns legate interesele țărilor exportatoare și ale celor importatoare de forță de muncă în multe aspecte între ele. Expresia juridică a interesului reciproc al țărilor, care primesc și trimit migranți, se fructifică sub forma acordurilor bilaterale sau multilaterale în problemele migrațiunii prin expresia juridică a interesului reciproc al țărilor, care acordă și trimit migranți. Actual un număr mare de instituții și organizații, primordial din cadrul ONU, se ocupă cu ajutorul a mai multor instrumente și mecanisme de problemele în legătură cu migrațiunea populației și resurselor de muncă [3].

Deci, în domeniul migrațiunii populației se folosesc anumite fonduri pentru supravețuirea programelor naționale de care dispune Comisia ONU. Normele sociale referitoare la starea fizică a muncitorilor-migranți se bazează pe activitatea (Organizației Internaționale a Muncii) OIM care presupune în calitate de obiective: reglementarea migrațiunii populației printr-o serie de acorduri internaționale, adoptate de OMS (Organizația Mondială a Sănătății) În convențiile UNESCO se enumeră prevederi, orientate spre ridicarea nivelului de instruire, educare al muncitorilor-migranți și familiilor lor. Sporește rolul Organizației Mondiale pentru Migrațiune (OMM), scopul căreia este asigurarea unei migrațiuni internaționale reglementate și planice, precum și a încuraja dezvoltarea social-economică, organizarea acesteia, schimbul de experiență și informație în problemele date. În Europa Occidentală de aspectele similare se ocupă Comitetul Interguvernamental pentru Problemele Migrațiunii (CIPM). Conform Convenției OMM referitoare la muncitorii-migranți, protecția drepturilor acestora se asigură prin:

- Desfășurarea serviciilor fără plată în ajutorul migranților și asigurarea acestora cu informația necesară (articolul 2);
- aprobarea unor instrumente contra informației neautentice și propagandei false în ce privește problemele de emigrare și imigrare a cetățenilor (articolul 3);
- aprobarea instrumentelor ce asigură toate stadiile migrațiunii: plecarea, permutarea și primirea migranților (articolul 4);
- desfășurarea serviciilor medicale respective (articolul 5);
- permisiunea de a transfera în patrie salariul și economiile muncitorilor-migranți (articolul 9) etc.

În Convenția se include de asemenea câteva anexe, printre cele mai importante se referă la angajarea, amplasarea migranților și condițiile lor de muncă, și nu în ultimul rând – la importul bunurilor personale ale migranților, uneltelor de muncă și utilajului.

Convenția OIM, adoptată în anul 1982, este pronunțat de asemenea sistemul internațional de menținere a drepturilor lucrătorilor-migranți în domeniul asigurării sociale. Confirmarea de către statele interesate a convențiilor internaționale, ce reglementează procesul migrațiunii de muncă, constituie o condiție necesară pentru înfăptuirea lor.

Politica imigraționistă a țărilor importatoare de resurse de muncă

În primul rând țările importatoare de resurse de muncă, ce simt în permanență necesitatea de a atrage forță de muncă, își fundamentează politica lor imigraționistă, pe măsurile de reglare a numărului și structura calitativă a lucrătorilor-migranți care vin. Ca mecanism de reglare a numărului lor se folosește indicele cotei de imigrare, care se calculează și se aprobă anual în țara importatoare [4]. Pentru a afla cota se ia în calcul necesarul de forță de muncă străină al țării în ansamblu și pe categorii de populație atrasă (după vîrstă, sex, studii etc.), precum și se iau în atenție starea piețelor de muncă naționale, spațiul locativ, situația politică și religioasă, socială și politică în țara importatoare. Poate fi repartizată cota de emigrare într-o anumită proporție între diverse categorii de imigranți. În SUA în anul 1995 a fost aprobat următoarea repartizare a cotei de imigrare: 71% - rude ale cetățenilor SUA, 20% - specialiști, de care au nevoie SUA, și 9% - alte categorii de imigranți. Noua Lege a imigrării, aprobată în SUA în anul 1996, a lărgit considerabil cota de imigrare, dar a și făcut mai severe cerințele față de caracteristicile de calitate ale imigranților.

Privind experiența de muncă după specialitate despre cerințele înalte față de calitatea forței de muncă imigraționiste vorbește și necesitatea de a trece procedurile de recunoaștere a documentelor de studii sau pregătire profesională ale migranților. Indicii de vîrstă este unul dintre criteriile cele mai răspîndite pentru selectarea imigranților.

Concluzie:

Cele mai mari posibilități de a obține permisiunea de intrare în țara respectivă o au tinerii. Printre alte condiții, înaintate față de calitatea forței de muncă sunt:

- starea psihologică și de sănătate a migrantului;
- anumite cerințe ce țin de profesiune, referitoare la o serie de specialități și profesii
- restricțiile în plan individual și psihologic (disponibilitatea de „caracter bun”) etc.

Protecția pieței naționale a muncii contra fluxului necontrolat al forței de muncă străine este unul din strategiile politicii imigraționiste. Unele țări importatoare de forță de muncă au aprobat și realizează programelor de stat pentru stimularea repatrierii străinilor oficial înregistrați, în care predomină stimulente economice și nu administrative – a potrivii asistenței materiale și a posibilității de obținere a profesiei.

Resurse bibliografice:

1. Miroiu, A., Ungureanu, R-S. *Manual de Relații Internaționale*. București: Polirom, 2011.
2. Vasiliu, I. E. *Globalizarea economiei mondiale*. Universitatea Spiru Haret, 2009.
3. Coyle D. *Guvernarea economiei mondiale*, București: Antet, 2000.
4. Guzzini S. *Realism și relații internaționale*. Iași: Institutul. European, 2000.